

Megjelenik hetenként kétszer:
csütörtökön és vasárnap

Főszerkesztő és kiadó:
CSUKOVITS JÁNOS.

Felelős szerkesztő:
MAURER NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sopron, Ferenc József-tér

Városi és megyei
TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLETT

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

Előfizetési ár:

Negyed évre. „ 2.—

Fél évre. . . „ 4.—

Egész évre . K 8.—

Egyes szám ára 8 fill.

Egy óra . . 70 fill.

Hirdetéseket a lap kiadóhivatala megegyezés szerint felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

Az orosz hangulat.

Rendkívül nehéz idegen ország hangulatát háborús időben kellően ismertetni, vagy megítélni, midőn a sajtó oly nagy korlátok közt működik. S ezért talán elbizakodottságnak látszik, ha ezt mégis megteszük. Évtizedek szigorú cenzurája megtanította az orosz sajtót arra, hogy ügyes kerülő úton hozza nyilvánosságra azt, amiről írnia nem szabad, az olvasóközönséget pedig arra, hogy hozzászokjanak a sorok között olvasni. E két ténynek tudásával azután mégis bizonyos biztossággal lehet az ottani hangulatot megismerni.

Milyukow Pál, a kadettok vezére s az orosz liberális intelligencia szócsöve mondta, hogy Oroszország közvetlenül a háború kitörése előtt nagy s általános nyugtalanságnak volt a színtere, mely nyugtalanság sok munkás zavargásban s zajos demonstrációban nyilvánult s általános forradalomra engedett következtetni. Erre az orosz kormány az egész forradalmi energiát ügyesen a külső ellenségre terelte. Hasonló eszközt többször használt már az orosz államtudomány, hol kisebb, hol nagyobb szerencsével. S ezuttal Nikolajewits Nikolai nagyherceg s hívei biztosra vették a sikert, mert különben nem jártak volna el így a balpártiak hozzá-

járulása nélkül, noha ez eljárásukat az angolok gyors háborús intézkedése némileg megokolja.

A hangulat emelésére a kormány földidézte a németek ellen való izgatást. Az orosz lapok egymásután vetélykedve izgatnak a németek, osztrákok s magyarok ellen s nem tettek különbséget, hogy az illetők mily érzelmekkel vannak Oroszország iránt, s hogy esetleg már évszázadok óta hű s lojális alattvalói, akik vérüket is ontották a szent Oroszországért. Arról az állati üldözésről s eszközeiről, amelyekkel az izgatás történt ezuttal nem szólnak. Nehéz lesz Oroszországnak ez eljárásával földidézett szellemeket eltüntetni. Megkönnyítették a kormány terveit a pánszláv ösztön, az orosz ipar irigylő versenye, az oroszoknak nem tetsző német szorgalom s lelkiismeretesség, becsületesség. Mennyire izléstelen a „Ruskoje Slowo“ kifakadása a két szövetséges uralkodó ellen. Ez a kifakadás egymaga fokmérője az orosz kultúrának. Sem nálunk, sem Németországban nem volna képes egy lap sem ily hitványságra.

De midőn a katonai eredmény nem mutatkozott a várt nagyságban, a Budapestre, Bécsbe, Berlinbe induló diadalmenet alaposan megakadt, a háború tartama mindig hosszabb s az áldozatok száma is napról-

napra több lett, az elégedetlenség is jelentkezett. Elgondolhatjuk, mekkora volt ez főleg a fővárosokban, kivált Szt. Pétervárott, ahol majd minden családnak egy-egy tagja a Mazuri tavakban veszett el. — S a várva várt „nagy győzelem“ még mindig késik, helyette jött a mazuri második nagy vereség. Ezt azonban, úgy látszik még eltitkolhatják s ezért kell megvárniok még a Galiciából való teljes kiveretésüket, amely majdan nem lesz oly könnyen eltitkolható, mint az előző vereségek. Oroszország talán elveszíthet még százazreket a Mazuri tavakban s a Kárpátokban, de Galiciából való katonai kiveretését már meg nem akadályozhatja.

Hogy mennyire művész Oroszország leveretések eltitkolásában, legjobban mutatta az orosz-japán háború. S ez a fődolog. Nem változtat a kormány s a háborút okozó elemek nehéz helyzetén a művészileg inscenált duma-ülés sem. Hisz, ha a beszédek olvassuk, kételkednünk kell egyes szónokok ép elméjén, akik úgy beszéltek, mintha már csak az elrejtett zsákmányon kellene osztozkodni. E beszédek benyomása naivsággal párosult makacsság. E duma-ülés fogja egykor bizonyítani, hogy Oroszország e régen előkészített háborút a Dardanellák végett kezdte.

Az orosz kormány csak jövő intézke-

Lehet-e a szenvedést szeretni?

Irta: Prohászka Ottokár dr.

Hogy is lehetne azt megérteni, hogy valaki a keresztet szeresse, mikor szent Pál régen kimondta, hogy — és ez most is úgy van — a kereszt és a keresztől szóltan, pláne az ily tan, hogy: a keresztet szeretni kell, botrány és ostobaság. Hogy szeretheti a szenvedést egy egészséges, erőteljes lélek? Nem beteges irányzat-e ez? Hogy szeretheti egy öntudatos lélek a megálázódást? Valjon rongy-e az öntudatos szellem öltözeté? A természet egyenesre teremtette az ember derekát. Valjon boldogságára válik-e, ha meggöndy a háta s igavonó lesz? Dicsőségére válik-e, hogy a nyomorúság uralkodjék rajta? Legyünk türelemmel s ne ítéljünk hirtelen.

Jézus nem beteges, gyöngye, pesszimista lélek, hanem öntudatos, hatalmas Isten-ember, ki hatalommal tanít, teremtő erővel alakít; királyi lélek, ki Pilátus kérdésére: Király vagy-e te? azt feleli: az vagyok. Krisztus erős ember, az élet virágában, aki az olajfák kertjében kimutatta,

hogy emberi természete mennyire irtózik a szenvedéstől; vért izzad, mikor a szenvedésekre gondolt; küzd a halállal, háromszor imádkozik s kinjában verejtékezik. Ha az isteni Megváltó mégis szerette a keresztet, az nem a természetnek, hanem tisztán a kegyelemnek az iránya.

Nem az elkeseredésnek, a világfájdalomnak, cinizmusnak, a pesszimizmusnak árnyalata, hanem természetfölötti belátás és akarás. Szerette Krisztus a keresztet. Jóllehet nem angyal hozta azt, hanem Pilátus, a zsinagóga s Judás csókja. Krisztus azonban tudta, hogy a kereszt az Isten akarata. „Atyám, ha nem mulhatik el e pohár, legyen meg a te akaratom“ s most a te akaratom a kereszt s mert annyi áldást kötöttél a kereszthez s mert a lelkeket szenvedésben neveled s acélozod: legyen meg a te akaratom; én elfogadom, sőt szeretem a keresztet.

A keresztet csak akkor lehet megszeretni, ha az ember azt Isten kezéből veszi. A szenvedést szeretni nem lehet, a szenvedést csak gyűlölni lehet, mert a szenvedés a mi ellenségünk; semmiféle élet nem szereti a szenvedést; a tűz

nem szereti a vizet, az öröm nem szereti a szomorúságot, az ember nem szeretheti a bűt, a bajt, a kínt, a halált. Ha valaki szereti a rosszat, azt csak mint jót szeretheti. Krisztus urunk is így szerette, mint szent Pál mondja: az elégetett örömet, a kilátásba helyezett dicsőségért viselte el a keresztet; ebben van logika, van észszerűség, van kegyelem, van természetfölöttiség is. Nem lehet szeretni a rosszat, csak úgy, ha jó kerül ki belőle. Krisztus azért szerette a keresztet, mert látta, hogy az dicsőségének és a világ legyőzésének fája. Így már mindenki megbékül a keresztrel; a diák, a tudós szereti a tanulást haszonért, dicsőségért; a beteg szereti a keserű medicinát, mert az egészségre gondol; a szántó-vető verejtékkel öntözi barázdáit az aratás reményében; Krisztus is szereti a keresztet istenért s az emberért. Ebben van logika.

A kereszt az Ur Jézus győzelmének zászlaja, dicsőségének jelvénye, azért szerette azt s leküzdvén félelmét s iszonyát, mondá: keljete föl, menjünk. Akkor már nem a Judást látta, hanem az Istent; az a csók nem az áruló csókja, hanem az Atyának csókja, aki őt a keresztuttra hívja. A zsidóknak, jóllehet kajánsággal vannak eltelve,

▼ Szalámit, sajtót, akácmézet, Pilseni Bürgerbräu-sört, mindenféle gyümölcsnedvet a legjobb minőségben jutányos árban ajánl

Gruber János

csemegekereskedő

Megyei telefon 375.

Sopron, Várkerület 107/a szám.

désekkel biztat s pénzt hajhász, mert amint Mentschikow is nemrég mondta, sok folyik illetéktelen zsebbe. Emellett az amúgy is fölszórólt adóforrások gyöngülnek, a munkakerő hiányzik, úgy hogy már a foglyokat fogják be. Szóval az orosz állapotok nem rózsásak s az orosz társadalom vezérkari jelentések dacára sem remél jobb jövőt, mert már gyakran csatlakozott.

Munkásbiztosítás.

Írta: Horváth Endre.

(Vége.)

Csak röviden jegyzem meg, hogy Románia, Bulgária is teljesen kiépítették hasonló célú munkásjóléti intézményüket, sőt Szerbia is megvetette alapját ilyenek, egyedül Magyarországon hiányzik ezen munkásjóléti intézménynél az állami kezdeményezés.

Spanyolország és a züllött Portugália, továbbá Franciaország is, a legújabb időben létesítette munkásjóléti intézményeit, mindenütt az 1910—11 évek közt, míg az angol munkás rokkant- és aggkori biztosítás a német kényszerbiztosítás alapelvein nem állami alapon, de államifelügyelet alatt létesült. Kezelői különben az angol pénztáraknak a kormányzó és elismert, regisztrált munkásszervezetek.

Ha most, t. Küldöttgyűlés, azt nézik, hogy miképpen terhelik meg a segélyigények ezen egyesületek tökéit, néznünk kell, hogy a tagok minő járulékfizetés mellett mennyi idő alatt, minő összegű segélyigényekkel léphetnek fel?

A német birodalmi rokkantpénztárak 5 járulékfokozatot ismernek: 16, 24, 32, 40, illetve 48 pfenniget hetenként. Az első osztályú járulék befizetése mellett a rokkant 200 befizetett hét után, évi járadék címén kap 126 márkát, az ötödik osztályban 2600 hét (50 év) után 462 márkát.

A rokkantság megállapításánál szigoru orvosi vizsgálat van s nem a bevallott foglalkozásban beállott munkaképtelenséghez, hanem ahoz van kötve, hogy a rokkant akár saját, akár más szakmában is, képes-e megkeresni az azon környéken szokásos hetibér-átlagot. Tehát a rokkantság teljesen ideiglenes természetű, úgy, hogy egy egyén

az Atyának az eszközeit, a kereszt fölmagasztalóit szemléli. Így tegyen az ember, bármilyen történet s ha az emberektől jön is a rossz, lássa az emberek mögött az Istent, a kemény szenvedés mögött a dicsőséget. Ha valaki átértette az isteni Megváltónk gondolatát, ha fölértette, hogy a szenvedés dicsőséget varázsol ránk: meghajtja fejét és azt mondja, ez a legnagyobb bölcsesség, Isten ereje és bölcsesége bennünk. Azért Isten ereje, mert az Isten akarata, azért Isten bölcsesége, mert az Isten tud a rosszból jót csinálni.

Igy lett a keresztből az a fa, melyen Jézus szeretetének tűzszlopa kigyuladt és fölcsapott az égre. Így lett belőle bot, melyre rátámaszkodunk mindnyájan a cetlőbotló lelkek. Így lett ágy, melyen Jézus szemét behunyta. Így lett belőle beszédes fa, legalább is oly beszédes, mint a gyermeknek a kereszt édesanyja sirján, beszél neki nagy szeretetről, mely érte égett és hamvadt el.

Erről olvassa le minden érzelmes lélek Krisztus összes nagy gondolatait és mély érzelmeit.

Igy lett a kereszt az Ur Jézus keretje. Ebben a keretben mutatta meg szenvedő arcát. Ebből a keretből akar ránk nézni, hogy mindenki, aki ráveti szemét, a kereszt által keretezett arcban felismerje lelkének Atyját, vezérét, kibén bízhatik, példaképét, a kit méltán utánozhat.

tagsága egész ideje alatt tizszer is lehet rokkant. Azaz állandó életjáradékszerű segélyezést nem ismernek.

A belga rokkantpénztárak is háromféle alapon fizetik a rokkantsegélyt és pedig: 1. A betegsegély kimerítése után a munkaképesség visszanyeréséig; 2. biztosítás által kikötött 15 évi időtartamig és 3. biztosítás által kikötött addig az időig, míg a biztosított az aggkori járadék élvezetébe lép.

A legtöbb európai államban a rokkantsegélyt a munkásbiztosító pénztárakkal van összeszervezve és mint beteg-, baleset- vagy rokkantsegély cím alatt nem egész élettartamra (az aggkori járadék kivételével) mint nálunk, hanem rövidebb időre szól. A rokkantságot ugyanis nem veszik teljes keresetképtelenségnek, mint mi, hanem úgy fogják fel, ha valaki saját szakmáján kívül máshol is meg tudja keresni az átlagos hetibért, az nem rokkant.

Mivel a német birodalmi biztosítás a 16. évtől a 70. évig kötelező, egy tag 54 év folyamán a legalacsonyabb járulékosztályban 450 márkát, a legmagasabban fizet 1347 Márka 84 Pfenniget. Ha már most én a biztosított egyén tagsági ideje alatt ennek 1/4 részét, tehát 14 évet veszek rokkant időnek, akkor is az első járulékosztályban fizető tag a 14 év alatt felvesz 1624 Márkát, a legmagasabb járulékfokozatban 6468 Márkát, amely állandó természetű (mint a magyar) életjáradék gyanánt ily magas kvótában azért lehetetlen, mert a rokkantság mértéke az, hogy meg tudja-e szolgálni bárminő munkával az átlagos hetibért.

Tehát míg a németbirodalmi rokkantjáradék nagyjában, egészében olyan, mint a mi egyesületünké s mellette, igaz, állami kedvezményezéssel 500 millió márká vagyont is gyűjtött (A háboru rokkantjainak segélyezéséről Németországban nem gondolkoznak. Szerk.), állapítsuk meg, hogy a németbirodalmi munkások még mindig jobb helyzetben vannak, mint mi a megszakítatlan életjáradékszerű rokkantsegéllyel, mert ott a rokkantpénztárak hatalmas tőkéje a reá nehezülő segélyigényeket — a **háborus konjunkturákat is beleszámítva** természetes uton kielégítheti.

Lássuk most már a mi együletünket! Eddig fizettünk a legkisebb osztályban 20 fillért s felfelé 24 és 30 fillért hetenként; Ennek megfelelően időkimélés szempontjából csak legfelsőbb járulék fokozatot veszem. Mivel nálunk hiányzik az állami rendezés, kiki tetszése szerinti időben léphet be. A tapasztalat azt bizonyította eddig, valamint az egyület statisztikája is, hogy a rokkantak legtöbbje eddig 10 év után jelentkezett segélyért. En a legkedvezőbb számítás teszem a mi együletünk javára, bár nem felel meg nagy átlagában sem a valóságnak az, hogy a tagok 15 évi tagság után jelentkeznek rokkantaknak. Ezen 15 év alatt befizetett a tag 234 koronát, míg a reá következő első rokkant évben felvesz 645 koronát. Bár a rokkantság időtartama nálunk a német birodalmi rokkantsági időnél a magas életkorok miatt sokkal kedvezőbb, a rokkantsági idők folyamát, amely alatt a rokkant állandó természetű évi járadékot kap, eddigi átlagban, tapasztalatok szerint hét évre tehetem, bár ezen arány későbbben a kötelező orvosi vizsgálat hiánya miatt az egyesület kifosztására mind rohamosabban, már rokkant gyanánt belépő tagok miatt rosszabbodni fog, ezen 7 év alatt a rokkant felvett 9434 koronát. A német birodalmi átlag szerint pedig itt felvett 9434 koronát, holott az egyesület javára ugyanezen arány szerint kevesebb, mint felerészét fizette be a magyar munkás, mint a német, azaz csak 642 K-t.

Az alaposágukról ismert németekről feltehető, hogy amidőn ezt a munkásjóléti intézményt megcsinálták, a legkiválóbb matematikusokat és szociológusokat léptették

sorompóba. Hogy alapos munkát végeztek, igazolja az, hogy az angol, a francia rokkantbiztosításnál is mintául szolgált.

És ha tekintetbe vesszük, hogy mi állandó és tagok után kirótt állami hozzájárulást nem kapunk, ami a német birodalomban minden rokkantjáradék folyóvá tételénél 50 márka, tehát esetleg 10-szer, avagy annyiszor 50 márka, ahányszor a tag rokkantjáradékot húz; ha tekintetbe vesszük továbbá, hogy járulékaink alacsonyabbak, rokkantsegélyünk pedig sokkal magasabbak mint a német rokkantjáradék, megkapjuk a világos képét annak, hogy bár csak 10 éve segélyezünk és már 20 éve fizetünk tagsági díjakat, vagyunk még mindig csak 11 millió s e 11 millióra nehezedik 175.000 ember évi 5—600 koronás segélyigénye, hogy e 11 millió ennek a 175.000 embernek segélyigényét — tekintetbe véve a háborús komplikációkat — ki nem bírja, hogy erre való nézvést, dr. Goldzieher tanár szerint 5-ször kellene többet fizetni, mint eddig, hogy végül a mi együletünk úgy aránylik a német birodalmihoz, mint 20 a 100-hoz.

A mi egyesületünk anyagi bázisát tehát rendeznünk kell. (Azóta már dicséretreméltó áldozatkészséggel rendeztetett s remélhető, hogy e súlyos évet is fényesen kibírja. Szerk.) Erre nézve vizsgálom a hasonló célú egyesületek berendezkedését s úgy találok, hogy majdnem azonos nagyságu segélyigények mellett a fizetendő járulékok 3-szortól 12-szerig magasabbak, mint nálunk.

A magyar magántisztviselők nyugdíjintézeténél, ha valaki 80 K rokkantsegélyt, vagy szerintük „munkaképtelenségi járulékot” kíván élvezni, 26 éven át fizet minden hónapban 23 K 37 f-t, azaz összesen 7291 K 44 f-t. Ezért kap 80 K havi rokkantsegélyt, azaz egy évre 969 K-t, míg a mi együletünk 10 évi befizetett 156 K után fizet 618 K-t.

Az osztrák magánalkalmazottak nyugdíjgyesülete is fizet rokkantsegélyt. A mai munkabérösszegekre alapul veszem az 1907. évi 19. t.-c.-el megállapított legmagasabb évi munkabért, a 2400 koronát s azt a körülményt, hogy az osztrák magánalkalmazottak egyesülete is a kényszerbiztosítás alapján, amely a 18. évvel kezdődik s rokkantsegélyt 10 évi tagság után fizet, melynek nagysága attól függ, hogy ki minő bérjövédelmet vallott be. Így pld. aki 900 K-ig vallotta be jövédelmét, az havonként 6 K-t fizet és 10 év után kap 1 évre 180 K rokkantsegélyt, 2400 K jövédelm után fizet havonként 18 K-t, kap 1 évre 540 K rokkantsegélyt.

Hasonlítsuk össze a két tételt a mi együletünkkel. Ha egy 900 K jövédelmű osztrák tag törvény szerint köteles fizetni havonként 6 K-t, egy évben kitesz 72 K-t, 10 év alatt 720 K-t s egy évi rokkantsegélyt mégis csak 180 korona. Mi pedig jövédelmbevállás nélkül fizetünk 10 év alatt 156 K-t (1/3 részét az osztrák járuléknak) és kapunk 618 K-t, azaz 3 1/2-szer többet mint az osztrák tag. 2400 K jövédelm után (ez felel meg a magyar rokkant egyesületi tagok átlagos számánál az évi bérjövédelmnek) az osztrák tag fizet havi 18 K-t, egy év alatt 216 K-t, 10 év alatt 2160 K-t s kap ezért egy évre még mindig csak 540 K-t, rokkantjáradékot, míg mi 10 évi 156 K-ra egy évre 618 K rokkantsegélyt fizetünk. Azaz: a magyar rokkantegyesületi tag 15-szörte kevesebbet fizet mint az osztrák s mégis 78 koronával kap többet, mint az osztrák tag.

Ezen előadásból nyilvánvalóvá vált, hogy az eddigi járulékok emelése, életkérdés. Minden osztálynál fel is emeltetett 10-10 fillérrel, ami egy évi 1,000.000 koronának felel meg.

Alkalmasan szabályoztatott a magas életkorúak s a lateinerek felvétele is s egyéb hasznos újítások által a mi együletünk bátran állja a háború reá nehezülő viharát.

Van azonban egy latitüdje az új sza-

bályoknak: belevárjuk az állami hozzájárulást s egy kis törvényhozási intézkedést a kényszerűségről s egyebekről s csak akkor mondhatja el Magyarország képviselője, hogy egy jó ügyet tető alá hozott. Mig ez meg nem történik, százezrek reménye, utolsó mentőhorgonya, a dolgos, szegény, magyar nép rokkantsága idejére befizetett garaskái lebegnek a levegőben, mint Mohamed koporsója.

A magyarországi munkások rokkant- és nyugdíjgyulete most éli a háborúból folyó legválságosabb idejét: első rangú nemzeti érdek, hogy Magyarország kormányzója a mi hajlékunkba is ellátogasson. Egyletünk vezéreinek is ajánlunk valamit. Használjuk fel az államosítás megmozgatására a kedvező időt. Mint a mai, talán sohasem jön többet.

„Hic Rhodos, hic salta.“

A világháború.

Az uzsoki hágónál visszavertük az orosz támadást.

Ungvár, március 1. A harcvonalról érkező hírek szerint tegnap Galiciában az uzsoki hágó táján az oroszok nagy heveséssel újra és újra támadásokat kíséreltek meg. Hősiesen küzdő csapataink az összes támadásokat könnyen és az ellenségnek véres veszteségeket okozva visszautasították. Az oroszok igazán nem kimélik csapataikat. Minden igyekezetük azonban mindenütt csak nagy veszteségeket eredményez részükre.

Előnyös helyzetünk Dukla körül.

Tegnap egy orosz repülőgép jelent meg csapataink felett és két bombát dobott le, azonban nem tett kárt senkiben. Az oroszok látták, hogy csapatainkkal szemben nem tudnak boldogulni és nyilván hadállásainkat és erőviszonyainkat akarták kikémlelni, azért küldtek repülőgépeket csapataink fölé. Katonáink szelleme igazán kítünő és türelmetlenül várja valamennyi a további harcokat.

A világháború legnagyobb csatája.

Genf, márc. 1. A francia lapok azt jelentik Pétervárról, hogy az a nagy harc, amely most a Njemen, Bobr, Narew és a Visztula előtt kifejlődött, a mostani háború legnagyobb csatája. Az orosz repülők megállapították, hogy a németek szakadatlanul jelentékeny erősítéseket hoznak a harc-vonalba.

Oroszországban nem szabad írni a mazuri csatáról.

Kopenhága, márc. 1. Az oroszok kelet-poroszországi nagy veresége ideérkezett hírek szerint nagyon lehangoló hatást tett Oroszországban. A pétervári és moszkvai nagy lapok, melyek ezt a vereséget kommentálni akarták, üres hasábkokkal jelentek meg, mert a cenzura nagyon szigorúan működik. Így a Birsewija Wjedomosti katonai munkatársának cikkét egészen törölték. A Petrogradski Kurier vezércikke helyén csak a cím maradt meg: Több bizalmat! Csak a hasáb legvégén van néhány sor, amelyben a katonai szakértő megjegyzi, hogy megnyugtathatná az olvasókat, de nem beszélhet nyíltan.

Öt angol hajó eltűnt, egy belga gőzös elsüllyedt.

Kopenhága, márc. 2. A Times közli azoknak az angol gőzösöknek neveit, a melyeket a Lloydnál már régen esedékeseknek jelentettek be s ha azok e hét szerdájáig nem adnak magukról hirt, a biztosítási összeg értük kifizetendő lesz. Az angol gőzösök a következők: Glenmal (2800 tonna) december 26-án Tyneből Legorsba indult. Therese Heyman, amely karácsonykor Tyneből Havaana felé indult. Ahsden, január 3-án kelt utra Londonból Tynebe, Niggen, amely december 21-én indult el Alexandriából Barcelonába. Cygnus, Grimsbeyből futott ki az Északitengerre november 13-án.

Egyidejűleg jelenti a Times, hogy a belga Remier gőzös, amely 3099 tonnás volt és angol vállalat bérelte, Blakmiddensnél elsüllyedt.

Német repülők a Themse torkolatánál.

Hága, márc. 1. A Nieuwe Rotterdamsche Courant-nak jelenti Londonból: Két német légi jármű, láthatóan csak földérintő céllal, Sheerness erődjének és később a Themse fölé repült. Nemsokára erős köd ereszkedett le, ami a gépek további munkáját lehetetlenné tette.

Új harcok Flandriában.

Amsterdam, márc. 1. A Telegraaf-nak jelenti Sluisból: Szombaton délben dörögni kezdtek az ágyuk és az ágyuzás estig egyfolytában tartott. de ezuttal nem az angol hadihajók ágyui bömböltek, hanem a német nehéz ágyuk szólaltak meg. A németek Lombartzyde környékén nagy elszántsággal támadnak s rohamra menő csapattesteik a Nieuport felé vezető uton nyomulnak előre. Az időjárás kedvező, száraz, napos, esténként gyengén fagy.

Nem sikerült csapatokat partraszállítani a Dardanellákban.

A tengerszoros meddő ostroma.

Konstantinápoly, márc. 1. A főhadiszállítás közli: Az ellenséges flotta ma lassu tüzelést folytatott a Szeddil Bar erődei ellen. Az ellenség kísérletei, hogy egyes pontokon felderítő csapatrészeket szállítson partra, megghiusultak. Végül öt ellenséges páncélos, amely eredménytelen tüzelést folytatott más útegeink ellen, a mi útegeink által leadott hét lövéstől találva, kénytelen volt visszavonulni. M. T. I.

A török előnyomulás a suezai csatorna felé.

Turin, márc. 1. A Stampa jelenti Kairóból: Egyre több jel szól a mellett, hogy a törökök a suezai csatorna irányában új előnyomulásra készülődnek. A törökök naponta támadásokat intéznek az angol járőrökre. Ezek a támadások egyre terjeszkednek és lassankint az egész front területére ki fognak terjedni. Azt beszélnek, hogy Maxwell tábornoknak, az angol főparancsnoknak visszahívása küszöbön áll. A tábornok működését nagyon súlyosan bírálják.

●●● ELVBARÁTAINKHOZ! Kérjük ●●●
kath. társadalmunkat, hogy minden nyilvános helyiségben: kaszinóban, egyesületben, kávéházban, étteremben, dohánytőzsdékben, fodrásznál
:: követeljék az „ÚJ ÉLET“-et. ::

Hírek.

Elhunyt kanonok. Mikso István dr., pozsonyi társaskáptalani kanonok, arany-miséis áldozár, 80 éves korában elhunyt.

Kinevezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Böröcz Endre polg. iskolai tanárt a IX. fizetési osztályba léptette elő. Jármai Vilmos tanárt pedig a X. fizetési osztályba rendes tanárnak nevezte ki.

Helyettesítés. Balics Lajos dr. káptalani helynök a lajtaufalui plebánia adminisztrátorává Gruber János káplánt nevezte ki.

A soproni jótékony nőegylet folyó hó 14-én nagy háborus hangversenyt rendez hadbavonult katonáink javára az evangélikus templomban. Közreműködnek Geronnay Kossow Jenő dr. a pozsonyi káptalan karmestere, Altdörfer Viktor a híres zongoraművész, Károlyi Thiringné a neves énekesnő s Zupancic N. Jegyek előre válthatók Máhr Árpád könyvkereskedésében.

Apponyi Albert gróf folyó hó 14-én Szombathelyen háborús előadást tart, amely iránt már most élénk érdeklődés mutatkozik.

Haláleset. Tóth Dezső dr. csepregi orvos, cs. és kir. főorvos az északi harctéren kötelessége teljesítése közben szerzett súlyos betegségben február 2-án 27 éves korában a sátorlajuhelyi hadi kórházban elhunyt. — Thurner Ágoston pénzügyi számvizsgáló, aki rövid idő óta egyik budapesti szanatóriumban elmebetegsége miatt kezelte magát, ott meghalt. Temetése Sopronban lesz.

A Vörös Kereszt egyesület közgyűlése. Vasárnap délelőtt tartotta a helybeli fiók évi közgyűlését Baán dr. főispán elnökletével. Az évi jelentésből igaz örömmel megállapíthatjuk, hogy ez az egyesület minden tekintetben megfelelt feladatának s nagyokat mivelt. A közgyűlés megnyitása után a főispán beszámolt az egyesületnek főleg a háború kezdete óta kifejtett tevékenységéről, a tisztikar és választmányi tagok nagy ügybuzgalmáról, a tagok folytonos szaporodásáról, s az adományokról. Eddigi működéséről már gyakrabban volt szó, itt csak megemlítjük, hogy mig 1913. évben az egyesületnek csak 124 tagja volt, ma már megközelíti a 800-at. Megyénk számos helyén fiókot alapítottak. Az egész megyében 66.996 K 05 f adomány folyt be. Solymossy Ödönne báróné elnök s Schwartz Miklósné alelnökönő lemondását sajnálattal vették tudomásul. Az elnök indítványára diszelnökül Eszterházy Miklós herceget, diszelnökönökül pedig Cziráky Béláné grófnét, Solymossy Ödönne bárónét s Cavallar Vilmosnét, elnökönökül Lóskay Gábornét, alelnökönökül özv. Nelky Józsefnét, Kakas Jánosné dr.-nét s Töpler Lajosnét, alelnökönökül Bileczky Edét, Hering Zsigmondot s Fábrián Henriket választották meg. A tisztikart s a 2 választmány tagjait kisebb változásokkal újra megválasztották, illetőleg kiegészítették.

A soproni anyakönyvvezető lapunk utján tudomására hozza a közönségnek, hogy a harctéren elesettek összes anyakönyvi kivonatai „katonai özvegy és árva-ellátási díj ügyében bélyeg és díjmentesek“ továbbá, hogy a Magyarország területén született törvénytelen gyermekek törvényesítése, akár magyar, akár külföldi egyéntől történik a törvényesítés, a magyar hatóságok hatáskörébe tartozik.

Moulin rouge, a vörös malom, Páris s az oda özönlő sok élvhajhászó büntanyája, a napokban porrá égett.

Köszönetnyilvánítás. Önkéntes adomány címén a soproni első népkonyha-egyesület javára Ujhelyi Kálmánné urnától 50 K folyt be, amiért hálás köszönetet mond az elnökség.

A soproni első népkonyha-egyesület f. é. március hó 4-én, délután 3 órakor tartja ez évi rendes közgyűlését az elnök Uj-utca 5. sz. lakásában. Az egyesület tagjait és jóakaróit e közgyűlésre tisztelettel meghívja az elnökség.

Baleset. A sopron-pozsonyi vasuton tegnapelőtt Wrabel János segédfékező Sopron felé utazott. Nezsiderben megtette az irodában a szokásos jelentést s mire vissza akart szállni, a vonat már elindult, utána sietett s el is érte, de közben megbotlott s a kocsi kerekei közé került, amelyek két lábát s

egyik keze ujjait leszakították. Ebben a szájalomraméltó állapotban érkezett meg Sopronban, mire a kórházba szállították s a rendőrség részéről Lantos dr. fogalmazó meghallgatta. Néhány órai kinlódás után kiszenvedett.

Lapunk 14-ik számában megjelent háborus ima, kiadóhivatalunkban 1 fillérjével kapható.

Sopron szab. kir. város rendőrfőkapitánya az 1876. XIV. t. c. 154. §-a alapján közegészségügyi szempontból a járványos és fertőző betegségek terjesztésének meggátálása végett megtiltotta, hogy Sopron város területén levő vendéglők-, éttermek-, kocsmák-, kávéházak- és kávémerésekből a vendégeknek vászon, illetve gyapotszövetű szalvétákat szolgáltatassanak ki használatra és elrendelte, hogy mind e helyeken papirosból készült szalvéták szolgáltatassanak ki a vendégeknek, mely papiroszalvétákat használat után azonnal el kell égetni. Az e

rendelet ellen vétőket szigorúan meg fogja büntetni.

Az összes sörgyarak felemelik a sör árát és pedig hektoliterenkint 8 koronával, palackonként 4 fillérrel.

Állatvásár. A soproni marhavásártéren 1915. évi március 1-én felhajtott:

Drb	Szarvasmarha:	
	Eladási ár kilogrammonként gyengébb min.	jobb min.
5 Magyar-fajta ökör	1.04	1.10
220 Tarkaökör, hizott	—46	1.48
10 Bika	1.10	1.15
300 Kalbásznak való marha	—80	—95
90 Fejőstehenek drb-ként	300—	800—
43 Borjúk	—85	1.70
Sertés:		
20 Hizott disznó	1.80	2.50
512 Süldő	1.50	1.80
727 Hizló disznó	1.10	1.90
40 Malacok	5—	12—

Ausztriába 17 darab szarvasmarhát szállítottak el, 1 vevő által.

40% gáz-megtakarítás!

Egy igen könnyen kezelhető, új, szab. készülékkel a legszebb fény és 40% gáz-megtakarítás érhető el és nagy előnye, hogy Invert-égőhöz és mindenféle gázlámpára alkalmas.

Darabja szereléssel 3 kor.
25 drb. lángnál 10% engedmény.

Szállítja a „Berlini Világítási Részvénytárs. Magyarország és a Balkán-államok főraktára:

DRESDNER NÁNDOR
Budapest, VI. Eötvös-utca 25/a szám.

Ha önnek nyomtatványra, üzleti könyvre vagy könyvkötő-munkára van szüksége: forduljon teljes bizalommal

PIRI ÉS SZÉKELY

KÖNYVNYOMDA, KÖNYVKÖTÉSZEZET ÉS VONALZÓ-INTÉZET

céghez, ahol jutányos árak és pontos kiszolgálás mellett a legmesszebbmenő igényeket is kielégítik.

Különösen felhívják a lelkészi hivatalok, pénzügyintézetek, szövetkezetek és vállalatok figyelmét üzleti könyveikre, amelyek használat alkalmával teljesen kifeküsznek, úgy hogy az irás bennük a legkényelmesebben eszközölhető. Mindennemű könyvkötő-munkák a legcsinosabb kivitelben készíttetnek.

Sopron, Háromházsztér 3 (a városház mellett.)